

บทบรรณาธิการ

การวิจัยทางคลินิก

---บรรณาธิการ

เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า แพทย์ทางคลินิกสามารถที่จะศึกษาวิจัยเพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้เป็นอย่างมาก มีโอกาสที่จะค้นพบวิธีการวินิจฉัยโรค และ/หรือวิธีการรักษาโรคใหม่ ๆ หรืออธิบายกลไกของโรคด้วยแง่มุมใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีผู้ศึกษาวิจัยมาก่อนเลย อาจเป็นโรคหรือปัญหาที่พบได้ไม่บ่อยหรือแง่มุมใหม่ของโรคที่พบกันได้น้อย ๆ แล้วก็ได้ ผลที่ได้จากประสบการณ์ทางคลินิก อาจช่วยยืนยันอธิบายเพิ่มเติมด้วยการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์สาขาที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการ, การตรวจศพ, การศึกษาศพทางกายวิภาค และการศึกษาในสัตว์ทดลอง ผลงานที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยจากข้อมูลคลินิก อาจเสนอในวารสารได้หลายรูปแบบ เช่น นิพนธ์ต้นฉบับ, รายงานผู้ป่วย, บทความพิเศษ, จดหมายถึงบรรณาธิการ

แผนงานวิจัยทางคลินิก

การวางแผนงานวิจัยด้านคลินิก ที่มีใช้กันบ่อย ๆ และกองบรรณาธิการได้รับผลงานเสนอขอรับการพิจารณาเพื่อลงตีพิมพ์ในจุฬาลงกรณ์เวชสารเนื่อง ๆ มักเป็นแบบดำเนินไปข้างหน้า (prospective) แต่มีเหมือนกันที่เป็นการศึกษาวิเคราะห์จากบันทึกผู้ป่วยที่รวบรวมไว้แล้ว (retrospective) ซึ่งจะมีประโยชน์ในด้านที่อาจช่วยให้เราเกิดมีความคิดคำนึงหรือข้อคิดในการศึกษาวิจัยที่มีประโยชน์ต่อไป แผนการศึกษาวิจัยอาจเป็นการจัดระเบียบข้อมูลแล้ววิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) จัดการคัดเลือกตัวอย่างแบบสุ่ม (randomization) เพื่อศึกษาทดลองเปรียบเทียบ (comparative trial) หรือไม่มีการเปรียบเทียบก็ได้ ถ้าผู้ดำเนินการวิจัยเห็นสมควรดำเนินการเป็นการศึกษาเปรียบเทียบอาจเทียบระหว่างบุคคล (between patient) หรืออาจเป็นคู่บุคคลที่มีลักษณะคล้ายกัน (matched

pairs) หรือศึกษาผลการรักษาโดยใช้ผู้ป่วย
 นั้นเองเป็นบุคคลเปรียบเทียบ (within patient)
 เช่น ไข้หวัดหลายชนิดในคนคนเดียวกัน (cross-
 over) ที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง แล้วอาจรวบรวม
 ผลด้วยการสังเกตความเปลี่ยนแปลงเฉย ๆ
 (observation) หรือสังเกตผลจากวิธีการรักษา
 แบบต่าง ๆ (experimental trial) แล้วบันทึก
 ไว้ ซึ่งขั้นตอนปฏิบัติงานมีหลายวิธีที่จะเลือก
 ใช้ได้ เช่น รายละเอียดของวิธีการรักษา, ยาที่ใช้
 รักษาอาจเปิดเผยทราบกันทั้งแพทย์ และผู้ป่วย
 (open) หรือไม่เปิดเผย (closed, blind) หรือ
 อาจไม่ทราบเฉพาะผู้ป่วย (single blind) หรือ
 ทั้งแพทย์และผู้ป่วยไม่ทราบ (double blind)
 แต่มีบุคคลที่สามที่เชื่อถือได้จัดการช่วยอยู่
 เป็นผู้ทราบว่าป็นยาเลขที่เท่าไร มีสารเคมี
 อะไร เพื่อกันความลำเอียงในการประเมินผล
 การรักษา

การวิจัยทางคลินิก ต้องมีระเบียบ
 แบบแผนงานวิจัย (protocol) ที่รัดกุมและ
 ชัดเจน (controlled study) อธิบายผู้ป่วยให้
 เข้าใจ และยอมรับร่วมโครงการ ๆ ด้วยความ
 สมัคใจเป็นลายลักษณ์อักษร (written con-
 sent) มีวิธีการป้องกันอาการแทรกซ้อนตลอด
 จนมีวิธีการเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยปลื้มตัวออกจาก
 โครงการวิจัยได้อย่างสมัคใจได้ตลอดเวลา
 และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ต้องมีความถูก

ต้องตามหลักจรรยาบรรณ (ethics) ด้วยเสมอ

การเขียนรายงานการศึกษาวิจัยอาจเขียน
 รายงาน ออกมา ในรูปพรรณนา (descriptive
 report) เฉย ๆ หรือด้วยวิธีสรุปผลทางสถิติ
 พรรณนา (descriptive statistics) หรือถ้ามีข้อ
 มูลและวิธีวิจัยที่เหมาะสมอาจใช้วิธีการทางสถิติ
 วิเคราะห์ (inferential statistics) มาใช้ช่วย
 การสรุปผลและขยายความด้วยก็ได้ โดยต้อง
 พิจารณาถึงเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์ร่วม
 ด้วยเสมอ

ผลงานวิจัยที่สมควรเสนอเพื่อขอ ตีพิมพ์

ผลงานวิจัยที่มีคุณค่าเหมาะสมแก่การลง
 ตีพิมพ์วารสารวิชาการ อย่างน้อยควรเป็น
 ผลงานที่ให้ความรู้ใหม่แก่ใดแห่งหนึ่ง อาจมี
 ประโยชน์แก่ผู้อ่านวารสารนั้น ๆ ในแง่ความรู้
 ใหม่ทางด้านการวินิจฉัย และ/หรือวิธีการ
 ศึกษาและ/หรืออธิบายกลไกโรคโดยไม่ซ้ำซ้อน
 กับที่ผู้อื่นได้ศึกษาและรายงานไว้แล้ว ข้อมูล
 ที่ได้ควรมีความหนักแน่นและน่าเชื่อถือได้
 ทันฉบับไม่ยาวเยิ่นเย้อ วิธีการเขียนรัดกุมมี
 วัตถุประสงค์ที่แน่นอน และการเขียนโดย
 ทั่วไปน่าอ่านถูกต้องตามหลักวิชาการ หลัก
 ตรรกวิทยาและอักขระวิธีอีกทั้งช่วยเพิ่มพูน
 ทักษะ หรือแก้ไข ความรู้เดิมที่เชื่อถือกัน
 อยู่ในปัจจุบัน